

Különleges szemek

Annyi mindenről szólhatna ez az elmélkedés!

Szólhatna a napról – a Szent Család vasárnapja –, amikor felolvassák a templomokban. Szólhatna a névről, amely jel rajtunk. Szólhatna az elsőszülött fiúgyermeknek az Úrnak történő odaszenteléséről. De szólhatna a prófétálás szövegéről, amelyet hittel élt meg Simeon. Vagy a szülők ártatlan értetlenségéről és a Jézusról szóló jövendölésről. Szólhatna Anna értő hódolatáról. Akár szólhatna Isten kedvéről, ami eltöltötte Jézus felnövekedését látva.

Ezek mindegyikéről hosszas elmélkedéseket írtak már. Így ezekről most nem fogok szólni! Ami engem elgondolkodtatott, az a jelenetben szereplő két agg próféta személye. Egy férfi és egy nő. Ennek a két látszólagos mellékszereplőnek a jelenléte szinkronban áll a család jelképével, melyet egy férfi és egy nő alkot. Úgy vannak ők jelen, mintha nagyszülők lennének. Két ember, akik életük során kenyerük javát már megették. Sok imádságban megélt napot tudhatnak magukénak. Nem is érzik már máshol jól magukat, mint a templomban és annak környékén, hallgatva Isten szavát, figyelve a lélek válaszát. Látó szemük valószínűleg már hályogtól fedett szervként, emlékeiktől és megszokásaiktól vezérelve érzékelik környezetüket. De lelki szemük, amelyet az Istennek szentelt életük tisztított, fényesített, tökéletes élességgel működött, amikor kellett. Többek között ezen a különös napon, amikor azt a Jézusnak nevezett gyermeket bemutatták a templomban.

Csend volt és nyugalom, semmi rendkívüli esemény nem jelezte, hogy a gyermek és szülei különlegesebbek lennének. Az Úrra hangolt állapotukban ők mégis érzékelték az esemény különlegességét. Megéreztek annak a családnak a hétköznapi túli kapcsolatát a templom és a világ Urával. Különlegessé és prófétaivá tették mindazt, amit a gyermek körül elvégeztek a szertartásvezetők. Talán ezeken a különleges szemeken, ezen a letisztult életen, az Isten közelében megtapasztalható otthonosságon és a hétköznapi eseményekben ott lapuló szentségen érdemes elgondolkodni a Szent Család vasárnapján!

Csizovszki Zsóka, „SOPRONI CS” közösség

„... hogy áldozatot mutassanak be a Jahve törvényében megmondottak szerint: egy pár gerlét vagy két galambfiókát.” (Lk 2,24)

- Milyen szellem hat rám meghatározóan?
- Milyen bátran lehet kezemre bízni kicsinyeket?
- Mennyire érzem életemet Isten-szolgálatnak?

[Ange!]

